

Sygn. akt III Kow.1265/16pr

POSTANOWIENIE

Dnia 1.12.2016r.

Sąd Okręgowy wS.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. – Ireny Wojcieszak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku skazanego R. V. (V.) s. J. o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu R. V. (V.) s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar:

- 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 25.02.2016r., sygn. akt II K 1415/15;

- roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 20.10.2014r., sygn. akt II K 941/14;

- roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 18.04.2016r., sygn. akt II K 178/16;

- 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 21.04.2016r., sygn. akt II K 328/16;

- 24 dni zastępczej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 20.10.2014r., sygn. akt II K 941/14;

- 75 dni zastępczej kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W.z dnia 25.02.2016r., sygn. akt II K 1415/15;

2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany R. V. złożył wniosek o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną oraz potrzebę zapewnienia konkubinie osobistego wsparcia w czasie ciąży i zaraz po porodzie. We wniosku podniósł, że będąc na wolności pomógłby konkubinie w codziennych sprawach, także wykonał remont mieszkania.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKzw 1397/11. Ze stanowiska tego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być

wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 2.11.2016r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna.

Skazany pozostaje w związku konkubenckim z B. R.. Wymieniona wraz z dziećmi zamieszkuje w wynajmowanym lokalu położonym w budynku gospodarczym o powierzchni 80m², składającym się z 4 pokoi, kuchni i 2 łazienek oraz małego przedpokoju. Właścicielem lokalu jest J. W..

B. R., od marca do sierpnia 2016 roku pracowała w R., jako sprzedawca, a od marca do początku maja 2016 roku była zatrudniona w ogrodnictwie w R., za wynagrodzeniem około (...)tygodniowo. Aktualnie, wymieniona nie pracuje, jest w 7 miesiącu ciąży. Utrzymuje siebie i dzieci ze świadczeń alimentacyjnych na 5 dzieci, zasiłku rodzinnego a także środków przyznanych z Programu „Rodzina 500+”.

Zatem, jak wynika z ustaleń, B. R. ma do dyspozycji (...)na utrzymanie swojej rodziny i jak „sama dobrze sobie radzi”. Po urodzeniu dziecka konkubina skazanego otrzyma kolejne 500zł z programu „Rodzina 500+”.

Stwierdzić należy, że konkubina skazanego nie pozostaje bez środków do życia. Uzyskiwane świadczenia są skromnie jednak na tyle wystarczające, że umożliwiają zaspokajanie bieżących potrzeb życiowych jej dzieci.

Dodać trzeba, że wspólnie z wymienioną zamieszkuje również 19 letni syn M. który pracuje w firmie ogólnobudowlanej przy pracach wykończeniowych i osiąga dochód w wysokości około (...). Podkreślić w tym miejscu trzeba, że B. R. w zależności od potrzeby może w każdej chwili zwrócić się ze stosownym wnioskiem do Opieki Społecznej o pomoc finansową, gdyby dotychczas otrzymywana okazała się niewystarczająca na zaspokajanie niezbędnych potrzeb materialno-bytowych.

Istotnym w sprawie jest również fakt, że na wolności przebywa członek najbliższej rodziny p. R., a mianowicie jej dorosły syn, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i który w razie zaistnienia konieczności może zapewnić matce wszelką pomoc, czy to finansową, czy też w sprawowaniu opieki nad noworodkiem. Wymieniona może także się zwrócić do Opieki Społecznej o udzielenie pomocy w postaci wizyt pielęgniarki środowiskowej gdyby takowe wsparcie okazało się konieczne.

Z wywiadu kuratora wynika, że B. R. może się także zwrócić o pomoc np. w okresowej opiece nad dziećmi do rodziny skazanego.

Ponadto, skazany odbywając karę w Areszcie Śledczym w S. ma możliwość, za zgodą Dyrektora jednostki, podjąć odpłatną pracę zarobkową, z której część uzyskanych środków finansowych mógłby przeznaczyć na utrzymanie rodziny.

Zatem, w ocenie Sądu, udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary, celem zapewnienia osobistej pomocy, również finansowej konkubinie byłoby w chwili obecnej niecelowe tym bardziej że jak wynika z opinii dyrektora aresztu skazany przed osadzeniem w izolacji więziennej „popadł w złe towarzystwo, zaczął nadużywać alkoholu i narkotyków, jak również był hazardzistą, a z kolei, jak ustaliła policja w wywiadzie, skazany „jest osobą bezdomną, prowadzącą tułaczy tryb życia i nie przestrzegającą zasad porządku prawnego”.

Z postanowienia z dnia 15 czerwca 2011 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKzw 540/11 wynika, między innymi, że członkowie rodziny skazanego są zobowiązani do podjęcia wzmoczonego wysiłku w celu zapewnienia sobie podstawowych warunków egzystencji bez jego pomocy. Dopiero w wypadku, kiedy nie jest to możliwe, a jednocześnie ich sytuacja jest na tyle trudna, że zagrożony jest ich byt, uzasadnione jest rozważenie możliwości zastosowania wobec skazanego instytucji przerwy w karze, o ile oczywiście obecność skazanego na wolności może prowadzić do poprawy sytuacji jego najbliższych.

Nie można w tym miejscu nie zauważyć również, że podnoszona przez skazanego we wniosku o przerwę w karze konieczność przeprowadzenia remontu mieszkania, także nie przemawia za uwzględnieniem wniosku. Czynności w niezbędnym zakresie może bowiem przeprowadzić zarówno konkubina skazanego lub też inna upoważniona przez niego, wykwalifikowana osoba.

Jak ustalono, do całkowitego remontu nadaje się łazienka, jednak z uwagi na znaczne koszty, m.in. związane z wymianą instalacji, remont jej konkubina zaplanowała na przyszły rok. Obecnie natomiast prace remontowe w pokoju wykonuje, po powrocie z pracy, syn M.. Dodać zatem trzeba, że skazany nie jest jedyną osobą która może wykonać remont mieszkania, bowiem na wolności pozostaje syn który może udzielić w tym zakresie odpowiedniej pomocy.

Okoliczność, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swojej konkubinie w jej bieżących sprawach, z uwagi na pozbawienie go wolności, jako stanowiącą normalną konsekwencję odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w odbywaniu kary. Takie stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11, które w pełni podziela Sąd Penitencjarny. Skazany popełniając liczne przestępstwa musiał się liczyć z tym, że w końcu zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej mu kary, a to może w sposób negatywny wpłynąć na sytuację jej najbliższych. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego naganego postępowania.

Przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie przerwy w wykonaniu kary Sąd penitencjarny powinien oczywiście zbadać czy skazany rokuje wykorzystanie przerwy zgodnie z jej deklarowanym celem, a w przypadku zaistnienia uzasadnionych co do tego wątpliwości, a także wątpliwości co do tego czy przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, odmówić zastosowania tej fakultatywnej instytucji.

Jak wynika z opinii Dyrektora AŚ S. z dnia 5.10.2016r. skazany obecnie, tj. od 10.06.2016r. do 8.06.2018r. odbywa karę pozbawienia wolności za czyny z art.279§1kk, art.278§1kk w sprawie II K 1415/15 SR W.. W następnej kolejności ma do odbycia kary pozbawienia wolności, również za przestępstwa podobne, z art.278§1kk w sprawie II K 941/14 SR W. oraz z art.278§1kk i art.279§1kk w sprawie II K 178/16 SR W..

Z informacji z (...) wynika, że skazany był 3-krotnie karany. To oznacza, że naruszenie przez skazanego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym, a przejawem posiadania przez niego skłonności do popełniania czynów karalnych tego rodzaju, skierowanych przeciwko mieniu. Z wyroku w sprawie II K 1415/15 wynika, że skazany przestępstwa popełnił w okresie od 29.05.2014r. do 20.08.2015r. Skoro skazany założył rodzinę, to powinien zaniechać popełniania kolejnych przestępstw.

W świetle tych ustaleń, brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu poza jednostką penitencjarną zrezygnuje z naruszania zasad porządku prawnego.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu nie można obecnie przyjąć, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem. Biorąc więc powyższe okoliczności pod uwagę stwierdzić bez wątplenia należy, że nie zostały spełnione przesłanki

określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego R. V. o udzielenie mu przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw.